Hannibal în fața porților Romei

On Octombrie 11, 2010

Schimbă-ți atitudinea și convingerile găsind acel element distinctiv din natura ta care să-ți susțină și întrețină motivarea.

În romanul "Aleph"renumitul scriitor Paulo Coelho discută despre epopeea lui Hannibal, unul dintre cei mai de seamă conducători ai tuturor timpurilor.

Romanii se așteptau la o bătălie maritimă, de vreme ce cele două orașe erau despărțite doar de câteva sute de kilometri de mare. Dar Hannibal a înfruntat deșertul, a trecut strâmtoarea Gibraltar cu o armată uriașă, a străbătut Spania și Franța, a traversat Alpii cu soldați și elefanți și a atacat imperiul prin nord, această strategie constituind una dintre cele mai mari epopei militare despre care s-a scris vreodată.

Şi-a înfrânt toți inamicii pe drum și deodată (fără ca astăzi să știe cineva de ce) s-a oprit în fața porților Romei și nu a atacat la momentul propice. Rezultatul acestei indecizii: Cartagina a fost ștearsă de pe hartă de către legiunile romane. Hannibal s-a oprit chiar atunci când succesul i-a surâs, și pentru asta a plătit un preț mare. A fost învins de șovăiala din ultimul moment.

Leadership: Faci „click" pe elementul primordial din natura ta care poate aduce un trafic de calitate spre un model de performanță acoperit de garanție cu condiția reîntăririi unor ocazii de a schimba decisiv cursul lucrurilor?

Dacă ai fi în locul lui Hannibal, ți-ai lăsa hotărârile la toanele clipei și ai lăsa să-ți scape victoria? Ce anume din natura ta te poate face să te răzgândești în ultimul moment?

Cred cu tărie că natura fiecărui individ este constituită din două elemente distincte: un element bine structurat în conștiință, care constituie suma tuturor speranțelor și idealurilor sale, și un element care este condiționat de realitatea exterioară creată prin actul cunoașterii anumitor aspecte care blochează dezvoltarea sa – care nu poate fi înlocuit în ultima clipă de primul element.

Deci, felul în care acționăm depinde de actul cunoașterii propriului nostru univers interior, dar este condiționat cumva și de realitatea exterioară. Totul se reflectă în conștiința noastră, care așa cum observa cineva, este o oglindă a lumii exterioare. Nu numai atât. Această oglindă reflectă adevăratele noastre calități - puse în diverse situații de viață.

Iar dacă ne întrebăm de ce Hannibal s-a oprit în fața porților Romei, deși ar fi putut s-o cucerească atât de ușor, ei bine, acest lucru se datorează unui fenomen psihologic numit *Self-Intimidation* tradus prin "Uau, nu-mi vine să cred, e mult prea ușor". Este ceva de neașteptat, nu-i așa? Adică să ai un scop atât de înalt, pentru care ți-ai da și viața, să cucerești o lume desprinsă parcă dintr-un vis magnific, acest lucru merită totuși un moment de reflecție, un moment de gândire în plus, un moment de introspecție. Un ultim moment de admirație.

Același lucru se întâmplă când pleci într-o călătorie, într-un loc minunat precum Taj Mahal din India. Când te afli la o aruncătură de băț de magnificul monument, nu dai pur și simplu buzna înăuntru, nu-i așa? Mai întâi îl admiri pe din afară, faci o grămadă de fotografii, scrii câteva memorii în jurnal, suni câțiva prieteni ca să le spui ce minunat este acolo, etc. Şi la

sfârșitul zilei, după ce s-a obișnuit sufletul cu toate vederile din jur, parcă ai vrea să vezi și cum este înăuntru, nu-i așa?

Un lider adevărat știe că cea mai bună variantă a unui eșec umilitor este credința într-un miracol.

Atunci când ajungem într-o situație nouă ne confruntăm cu multe schimbări și suntem supuși noi înșine multor schimbări. Este necesar să ne auto-încurajăm și auto-disciplinăm să acționăm după cum ne dictează conștiința, și nu după cum ne dictează realitatea exterioară, dar în corelație cu ea. Cu alte cuvinte în situații noi cred că este mai important să facem "click" pe primul element al naturii noastre și să ne asumă responsabilitatea de a urma până la capăt idealurile, dar ținând cont și de realitățile înconjurătoare.

Nimeni nu știe cu adevărat de ce s-a oprit Hannibal în fața porților Romei, deși v-am relatat punctul meu de vedere. La fel cum nimeni nu știe cum vei acționa tu când vei ajunge la "porțile" deschise prin care trebuie să treci pentru ca succesul tău total să fie garantat. Reușita ta va fi condiționată de convingerile și valorile tale la care te vei raporta în ultimul moment - de lumea care se reflectă în conștiința ta și care îți influențează hotărârile.

Așadar. elementul primordial din natura ta care poate aduce un trafic de calitate spre un model de performanță este acel Self-Intimidation din care poate să rezulte nedreptățirea destinului pentru c-ai rămas fidel credinței în miracol. Uneori ajungi să nu poți schimba cursul lucrurilor tocmai fiindcă ai ajuns mult prea departe cu credința, iar Divinitatea nu răsplătește întotdeauna un destin prea spectaculos tocmai fiindcă omul și-a pus mai mult decât trebuie nădejdea în rezultatul unei fericiri lumești, trecătoare, egoiste, mai degrabă decât în existența unui ideal spiritual care previne anarhia.

Încurajarea îl ajută pe om să-și atingă potențialul; îi dă puteri, oferindu-i energia să meargă mai departe atunci când se oprește din cauza unei chestiuni de conștiință. Pe tine cine sau ce trebuie să te susțină și să-ți întrețină motivarea?

E vorba de acel un element salvator care te ajută să-ți joci cartea până în ultima clipă – acel element din natura ta care îndepărtează orice îndoieli asupra respectabilității propriei tale persoane și a propriilor tale idealuri.

Semnul profetic al slăbiciunii în leadership este garanția unei victorii utilizată ca factor determinant al unei stări de siguranță totală construită pe fondul unei credințe care nu numai că cere, dar și comandă.

Eu cred că adevărata credință se traduce prin trăirea propriu zisă a mesajului evanghelic în viața de zi cu zi, nu printr-o acțiune egoistă din care se înțelege că se poate atinge fericirea de unul singur, sau doar pentru sine. Așadar, visează să schimbi o lume care să reprezinte un loc mai bun în care să poți trăi, nu să schimbi o lume doar pentru că acest lucru îndreaptă focusul minții spre propria persoană.

Hannibal în fața porților Romei scoate în evidență realitatea cu care te poți confrunta și tu pe ultima sută de metri – chiar atunci când te afli în situația de a-ți atinge scopurile. Ce-ți spune conștiința? Te simți în siguranță să faci pasul către reușită? Există vreun impediment care să-ți anuleze motivația chiar atunci când ai ajuns pe cea mai înaltă culme?

Schimbă-ți atitudinea și convingerile găsind acel element distinctiv din natura ta care să-ți susțină și întrețină motivarea.

Concluzie: Un lider trebuie să fie un bun strateg. Atunci când și-a pus la punct strategia se presupune că a luat în considerație toate opțiunile posibile, toate alternativele și este pregătit să acționeze spontan și eficient în toate neprevăzuturile. Un singur moment de slăbiciune este suficient ca să fie învins. O singură clipă de îndoială care îi "sabotează" acțiunile poate fi fatală – după cum, având unul sau mai mulți ași în mânecă în situații neprevăzute, înseamnă să aibă un adevărat colac de salvare pe apele învolburate ale unui "ocean" în plină furtună.

Source: https://neculaifantanaru.com/hannibal-in-fata-portilor-romei.html